

Uvod

Sveobuhvatna i celovita decentralizacija Srbije predstavlja uslov ekonomskog razvitka nase zemlje. Primarna je mentalna decentralizacija gradjana Srbije koja bi trebalo da se realizuje posredstvom njene Vlade - izvrsne vlasti i njenih mas medija. Pod terminom mentalna decentralizacija podrazumevamo stvaranje jedinstvene idejno-filozofske osnove za izradu strateskog plana ekonomskog razvoja gradansko-evropske Srbije treceg milenijuma. Izvor te idejno-filozofske osnove treba da budu ideje gradansko-civilnog drustva Srbije, tj. ideje mladih i svetski priznatih strucnjaka gradjanske Srbije.

Nakon toga sledili bi sekundarni oblici decentralizacije: ekonomska i politicka decentralizacija. Osnovu ekonomske decentralizacije cinila bi fiskalna decentralizacija, dok bi osnovu politicke decentralizacije sacinjavala izgradnja mehanizama za razvijanje i realizaciju politicke odgovornosti na nivou predstavnika republicke, regionalne i lokalne vlasti u Srbiji. Politicka odgovornost bi morala da se temelji na pravicomoralnoj i pravno-zakonskoj odgovornosti. Mehanizme za sprovođenje te odgovornosti mora da kreira i stavi u pogon Izvrsna vlast uz pomoc Parlamenta Srbije.

Sadrzina i procedura decentralizacije u Srbiji zavisi od namera i idejnih planova njenih gradana i njene Izvrsne vlasti. Ovako ostvorena decentralizacija omogucice regionalizacija Srbije. Decentralizacija i regionalizacija Srbije ne smeju biti sredstvo za separaciju i secesiju pojedinih delova teritorije Srbije. Moj zadatak u ovom seminarkom radu jeste pitanje decentralizacije i regionalizacije u nasoj drzavi, i to cu pokusati da uradim tako sto cu obraditi neke od najvaznijih tema koje su vezane upravo za ovu problematiku.

2. Princip decentralizacije i postupak regionalizacije

Princip dekoncentracije vlasti ima pretežno administrativno znacenje i njime se saino ublazava centralisticko uređenje unitarne drzave. Dekoncentracija obuhvata prenosenje ogranicenih rukovodećih odgovornosti za tacno odredene poslove javnim sluzbama koje se nalaze izvan regularne upravne ili administrativne strukture. Sustina dekoncentracije je dislociranje administrativnih poslova koje obavljaju drzavni organi cvrsto uklopljeni u hijerarhijsku strukturu centralne drzavne vlasti.

Iako u savremenoj literaturi postoji pretežno misljenje o potrebi decentralizacije u ustavnoj drzavi, ne treba zaobici ni zamke u koje decentralizacija moze da uvede. Radi se o tome da pojedini sistemi koji nisu zreli u svim segmentima demokratizacije ustavnog sistema mogu imati problema sa decentralizacijom vlasti. Izazovi i zamke decentralizacije mogu se ispoljiti kroz slabljenje drzavnog kapaciteta i/ili slabljenja vlasti na svim nivoima organizovanja, teskoce u proccsu regionalizacije u pogledu odredjivanja optimalne velicine lokalnih jedinica i/ili teritorijalnih jedinica, kroz promenljiv finansijski i ekonomski ucinak i druge. Vodeci racuna o zamkama koje decentralizacija nosi sa sobom, potrebno je naciniti dobru strategiju decentralizacije i regionalizacije drzave.

3. Pojam i praksa decentralizacije

Iako se u politickoj i pravnoj teoriji i praksi pojmovi centralizacije i decentralizacije upotrebljavaju u razlicitim znacenjima, u uzem smislu se pod njima podrazumeva odredjeno stanje odnosa između centralnih i nizih organa vlasti u politickom sistemu jedne drzave. U sirem smislu, pod decentralizacijom se podrazumeva svako slabljenje uticaja određenog centra politicke moci. U decentralizovanom politickom sistemu nize teritorijalno-administrativne jedinice (regija, okrug, departman, opstina, grad) u odnosu prema centralnim organima drzavne vlasti imaju odredjen stepen politicke i ekonomske samostalnosti. Stvarna decentralizacija podrazumeva zagantovano pravo i osposobljenost nizih nivoa vlasti da samostalno donose politicke odluke i obavljaju poslove iz svog delokruga, te da politicke predstavnike nizih nivoa v

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com